

Uitslagen van het Hit Eigentijdse muziek 2003-2004

In de categorie Bands:

- 1^e prijs Coornhert Lyceum - de band van Predrag Petrovic
- 2^e prijs Mendel College - de band van Elaine Selie
- 3^e prijs ECL - de band van Eva Nagelkerke

In de categorie Solo:

- 1^e prijs ECL - Myriam Gaasbeek
- 2^e prijs Sancta Maria - Selma Keçeli
- 3^e prijs Coornhert Lyceum - Sacha Steenvoorden

Juryverslagen van de Last Chance in het Patronaat, 20 mei 2004

Schoterscholengemeenschap Robin Belle

Een mooie en ingetogen uitvoering van Aicha, waarin vooral de samenzang bijzonder is. De twee zeer verschillende stemmen komen mooi samen. Het geheel komt puur over. Wel vinden we het jammer dat er veel parallel (dezelfde stemmen) gezongen wordt. Tweestemmige zanglijnen zouden het geheel juist erg oppeppen en interessanter maken. De zang is niet altijd even zuiver. Zo ook de gitaren, vooral de nylon snarige was niet goed gestemd. Let daar goed op voor je gaat spelen een onzuivere gitaar leidt af.

De presentatie vonden we te gespannen het lijkt jullie te veel moeite te kosten. Het zal waarschijnlijk een keuze zijn van jullie om het 'introvert' te brengen, maar doe dat dan met meer overtuiging en meer ontspannen. Het tussenstuk

vonden we wat onduidelijk. Aan het samenspel tussen de gitaren mag nog gewerkt worden. Ook dit kan overtuigender. Toch kwam het geheel muzikaal over. Als jullie meer puntjes op de i zetten, hard werken aan het samenspel en de zang en daardoor ook zekerder worden, beloofd dit zeker een goede muzikale act te worden die wij graag volgend jaar terug zien.

Sancta Maria Nedernegers (Thomas Mensink en Vincent Beets)

Vanavond zijn ze als enige met een rap-act op het podium en dat is kwa variatie in dit Idolstijdperk erg prettig. Origineel dus ! Een goede naam voor een act is zeker niet onbelangrijk en Nedernegers klinkt als soufull met zelfspot. Bij rap is de boodschap belangrijk en dat die in goed lopende regels, ritmisch kloppend het publiek "ingeknald" wordt. Ons inziens zaten daar veel verbeterpunten in. Het was allemaal wat te mat, binnensmonds (moeilijk te verstaan en dat lag niet aan de techniek !) en de teksten werden niet altijd lekker ritmisch opgedreund. We misten de energie/dynamiek en soul van de zang die dus zo belangrijk is in deze monotone muziekstijl. Toen de computer uitstond was het goed om op te merken dat het met de boodschap /het verhaal wel goed zat. Lekker maatschappijkritisch wat bij rap hoort.

Montessori Mavo Aerdenhout , formatie : HEEN.

Het is leuk om te zien dat er nog echte rechttoe-rechtaan bandjes bestaan. Het eerste liedje is echter een cabaretachtig ingetogen laid-back gespeeld liedje over één der docenten. Goed gebracht en met de zang is niet veel mis. Let wel op de stemming van de gitaar, die was niet helemaal zuiver. Daarna komt het ruige werk en dat kan nou juist helaas niet helemaal boeien. Het komt niet als heftig over, er lijkt op het laatste moment iets uit de kast getrokken. Het voelt voor ons alsof jullie zelf ook niet weten hoe na de inzet van de eerste maten de nummers verder moeten en wanneer en hoe het einde zal komen. De zang missen we en volgens ons kunnen jullie veel beter eigen nummers doen dan een cover als de Pink Panther . Ga aan de slag om van (eigen)nummers echte nummers te maken met kop, staart en zang, neem een echt basgitaar mee en maak ons volgende keer op het podium deelgenoot van jullie spelplezier dat jullie met oefenen volgens ons zeker hebben !

Mendel College Eliane Bots

Eliane heeft een mooie uitstraling die bij de muziek past. De eigen nummers zijn bijzonder. Het oogt Krezip-achtig. Maar jammer genoeg is de zang niet altijd even zuiver en de intonatie onzeker, terwijl de nylon snaren gitaren nogal wegvallen tegen de behoorlijk druk aanwezige bas en de drums. Wellicht zou overwogen kunnen worden over te stappen op akoestische gitaren met stalen snaren om het geluid meers sprankelend en gedefinieerd te maken. Ook zou er nog verder gewerkt kunnen worden aan de samenzang want die klinkt veelbelovend, maar het komt er nog niet helemaal uit. Als dit allemaal lukt

behoort een plaatsje in de finale volgend jaar zeker tot de mogelijkheden. We zijn dan ook benieuwd naar het vervolg.

Stedelijk Gymnasium De Dobbers

De Dobbers hebben een leuke, goede en theatrale podiumpresentatie en stralen plezier uit! Ook het uitnodigen van een extra persoon/danser op het podium is grappig, maar waarom zingt hij niet af en toe mee? Dat zou het zeker wel aanvullen en maakt zijn rol duidelijker. Pret is er, maar het mag meer naar het publiek toegespeeld worden, het blijft nu iets teveel op het podium hangen. Het eerste nummer vonden we wat langdradig, lange instrumentale stukken en niet allemaal even duidelijk. Er gebeurt hierdoor vrij weinig in het nummer. Door het uiterlijk en de aankondiging van een skatanische band pretenderen jullie heftige muziek te brengen. Dat komt wat ons betreft niet goed uit de verf. Het mag veel heavier....als dat de bedoeling is tenminste. Bij de (ruige)gitaar was het verschil tussen de cleane- en grunge sound te groot. Dat brengt voor het geheel onduidelijkheid met zich mee, let er voor je optreden op dat dat goed is afgesteld.

Het tweede nummer van Dexy's midnight runners, was veel vrolijker en kreeg daarbij ook veel meer pit dan het nummer daarvoor. De zang komt hierdoor ook een stuk beter uit. En er wordt goed gezongen. Het mag alleen nog meer naar voren komen (meer power).

Voor een band die net vers van de werkweek komt en niet heeft kunnen oefenen, heel goed gedaan! Er is genoeg in huis om tot een goede, leuke en originele band te komen, maar werk nog wel aan strakheid/ duidelijkheid in het spel, power en breng ook dat wat je wil brengen/laten zien.

Coornhert Lyceum, Joost Noorden en Joost van der Hoeven

Joost en Joost zijn twee drummers die op het podium erg hun best doen en laten horen dat ze kunnen drummen maar het is allemaal wat ongeïnspireerd. Bovendien is het niet strak en zit er weinig lijn in de compositie. Het is meer een duel tussen drummers die elkaar proberen te overtuigen van hun gelijk dan echt een verhaal met kop en staart en dat is jammer. Probeer elkaar eerder ruimte te gunnen bij de patronen en probeer een gedegen begin-, midden-, en eindstuk in je drumverhaal te verwerken want dat misten wij vooral. Succes.

Schoter Scholengemeenschap Komkommerband

Vorig jaar was de jury verrast door jullie pure eigen stijl van muziek maken en de ingetogen manier waarop dit gebracht werd. Dit jaar een band met bas, elektrische gitaar en drum en een cover van Di-rect. Bij het intro blijkt dat de zanger nog steeds heel mooi gitaar speelt, een warme pure zangstem heeft en een mooie uitstraling. Het is wel wat zelfverzekerder, stoerder dan vorig jaar. Er staat hier een andere man, we zijn benieuwd naar het vervolg.

In het heftigere gedeelte van het nummer blijkt er echter veel niet te kloppen. Verhouding van instrumenten, valse gitaar. De zangstem vinden we bij het ruige gedeelte wat minder. Niet slecht, maar minder. Er straalt ook wat minder bevologenheid van de band als geheel af.

Jullie hebben wel de pech dat er veel met de techniek vanavond mis gaat waardoor de tweede stem van de toetsenist verloren gaat. Ook horen we dat jullie op het laatste moment gevraagd/toegevoegd zijn waardoor de keus op een cover kwam.

We geloven absoluut in jullie mogelijkheden, talent genoeg. Maar bij een optreden moet het als geheel kloppen. Wij denken dat er bovendien veel meer zit in jullie eigen werk. Aan het werk en tot volgend jaar wat ons betreft.

Juryrapport De Bonte Bloedhonden (Felisenum)

De Bonte Bloedhonden kregen de zaal goed mee met hun drie zelfgeschreven nummers. De jury is altijd blij met zelfgeschreven werk, maar vindt een goede uitvoering ervan minstens even belangrijk. En daar ontbrak het hier en daar toch wel wat aan. Zo haperde de ritmesectie zo nu en dan; de drummer hangt te vaak aan het ritme. Daarbij kwam de zwakke stemming van de gitaren. En dat strookt niet met jullie houding, die zelfverzekerd is, en neigt naar het zelfingenomene. Jullie band heeft een groot potentieel, en ook jullie nummers hebben power, maar blijf kritisch op jezelf. 'Intruder' begint prachtig (ook tijdens de voorronde in het Witte Theater), maar het vervolg maakt de belofte niet waar: het blijft inhoudelijk wat dun. 'The Clown' is beter opgebouwd, maar in de uitwerking laten jullie veel mogelijkheden liggen. De beurtzang (yeah yeah - story of a clown) kan veel overtuigender worden uitgevoerd. Jullie waren zo met het publiek al bezig, dat je vergat door te zingen. Ook het zingen van de drummer (I've been waiting so long) kwam niet goed uit de verf. De meeste juryleden vonden het derde nummer het best, met een erg aanstekelijk ritme.

Misschien is de kleur van dit rapport wat negatief. Dat is zeker niet zo bedoeld. Jullie wilden graag de redenen weten van het jurybesluit om jullie niet door te laten gaan naar de finale. Met dit verslag probeert de jury zo goed mogelijk aan jullie wens tegemoet te komen. Jullie zijn erg muzikaal, jullie hebben spelend en schrijvend een mooie potentie, jullie kunnen een zaal meenemen. En dat alles komt nog beter tot zijn recht als jullie leren om altijd heel kritisch naar jezelf te luisteren.

Juryverslagen van de Finale in het Patronaat op 9 juni 2004

Artiest: Marlies Hulsman

School: Schoter Scholengemeenschap

Nummer: Heaven- Bryan Adams (Do)

Categorie: solo

Natuurlijk is het spannend om te moeten openen. De zenuwen gieren door je lijf. Marlies had er ook wat last van. Toch weerhield het haar er niet van om toch steeds zelfverzekerd de zaal in te kijken. Vaak al het halve werk.

Marlies heeft een mooie stem, die met veel oefening en les uit kan groeien tot een echte zangstem, met een eigen stemgeluid en vaste toon.

In het tweede nummer (titel stond niet vermeld in programma!) leek je je eigenlijk nog beter te kunnen vinden. Acute 'uitstraling' als gevolg.

Artiest: Eva van Rijn (Marlies Hulsman)

School: Schoter Scholengemeenschap

Nummer: Fine- Krezip

Categorie: Solo

In het eerste nummer (van Anouk) word Eva begeleid door Wouter. Voor het oog waren zij meteen al een plaatje. Prachtig aangekleed! De eerste zangklanken beloofden iets geweldigs. Eva heeft een prachtige, zwoele stem en je kan zien dat ze weet wat ze zingt. Als een geheel staat ze op het podium. Helaas lukte het niet helemaal deze eerste indruk vast te houden. Zenuwen, of gewoon nog een gebrek aan training...; in elk geval niet iets dat enorme gevolgen gaat hebben voor haar zangtoekomst. Probeer de 'warmte' die je in de lagere tonen hebt ook te behouden als je wat hoger zingt. In de hoogte werd het soms wat 'hard' van klank, of had je stem iets minder 'toon'. De samenzang was van beide kanten ook wat onvast, waardoor het niet de strakke tweestemmigheid van het origineel kreeg. Jullie stemmen klinken wel lekker samen. Eva, misschien heb je al les, zo niet, neem het dan...; Je hebt de basis voor een prachtige stem!

Artiest: Sanne Mans

School: Coornhert Lyceum

Nummer: Don't let the sun go down on me- Elton John

Categorie: solo

Altijd leuk om verrast te worden. Sanne heeft een 'donker' stemgeluid dat je niet snel verwacht bij iemand van haar leeftijd. Dat ze eigenlijk nog wat last had van haar stem was bijna niet te merken. Soms 'brak' de stem eventjes, maar ach, eigenlijk niet noemenswaardig.

Een paar tips, ideeën en overdenkingen: Je hebt een eigen geluid, maar hier en daar voelt het toch alsof je die stem, het geluid, de klank 'op zet'. Dus alsof je het ietsjes forceert. Mocht dat zo zijn: probeer wat meer ontspannen te zingen. Iets minder gefocust op de donkere, diepe klank. Een soort 'makkelijkheid' in het zingen lijkt door jouw 'concentratie' nu te ontbreken. Het zou je minder energie moeten kosten.

Je straalt wel een enorme rust uit als je op het podium staat en je Engelse uitspraak is behoorlijk goed. Knap ook hoe je tijdens *Summertime*

Als je in de hogere regionen zingt krijgt je stem een soort 'hardheid', die volgens mij niet persé nodig is. Heb je zangles? Misschien leuk om deze overdenkingen 'ns met iemand door te spreken. Wie weet kun je er wat mee. Succes!

Artiest: Liselotte van der Zwaal

School: Coornhert Lyceum

Nummer: Gone too soon- Michael Jackson

Categorie: solo

De keus om *Gone Too Soon* te zingen is op zijn minst dapper te noemen. Als het tempo iets hoger had gelegen was het iets makkelijker te zingen geweest. Het is wel een goede manier om spanning in een nummer te leggen, maar je kunt het ook overdrijven...Pas voor dat laatste op.

Het is leuk om te zien hoe je een totaal 'andere' Liselotte bent zodra je een eigen nummer doet. Je staat er zelfverzekerd bij, kijkt lekker de zaal in en als je lacht is alles meteen oké. Goede uitstraling dus! Je hebt een eigen stemgeluid en dat is een superfijn bezit. Als je liedjes met een band doet let er dan op dat je in het arrangement afwisselt, dus zodat niet iedereen steeds jouw gitaarritme volgt (bijvoorbeeld). Hierdoor wordt het geheel vaak wat vlak. Niet iedereen (gitarist, bassist of zelfs jij) hoeft altijd iets te spelen. Een tip, want wat je doet is de moeite meer dan waard!

Artiest: Eva Nagelkerke

School: Eerste Christelijk Lyceum

Nummer: Revolution, Time is not to waste (eigen werk)

Categorie: Band

Eva heeft een fijne stem. Sterk genoeg om met een band op het podium te staan. De band zelf zou soms wel iets meer mogen lachen/ 'uitstralen', communiceren. Nu leek het een beetje alsof Eva er eigenlijk alleen stond. Als band draag je die verantwoordelijkheid uiteraard met zijn allen, dus ook voor Eva is hier een taak weggelegd. Probeer meer een band te worden als dat is wat je wilt zijn. Als je binnen een liedje een 'nieuw stukje' begint, zoals van couplet naar refrein, of van refrein naar bridge, let dan op dat dit vloeiend gebeurt. Het moet niet klinken als een 'nieuw stukje', maar het moet 'logisch' klinken. Let op ook dat je niet opeens enorm van tempo wisselt. Het tweede nummer (Revolution) begon erg origineel. Super leuk!

Spelen jullie ook covers? Soms wil dat wel eens helpen om iets meer als 'band' te klinken/te voelen, omdat je je dan verder niet bezig hoeft te houden met structuur, akkoorden of tekst. Wie weet is dat iets voor jullie? Succes in elk geval en lekker muziek blijven maken, want het moet bovenal natuurlijk leuk zijn!

Sam Wutschke & band (Coornhert lyceum).

Frans Bauers mega hit op eigen wijze uitgevoerd.
'Heb je even voor mij', begint zoals ook het origineel begint. Maar uiteindelijk wordt het nummer omgevormd tot een metal versie, compleet met "gruntende" zanger.

Een grap in de finale van het HIT? Ja! De uitvoering is namelijk sterk. De band heeft slechts een basis van bas, drums en synthesizer. Toch klinkt het ruig, ondanks het ontbreken van een gitaar. De achtergrondzangeressen spelen een bescheiden rol. Ze kijken slechts verbaasd naar Sam. Deze zanger geeft alles. Met gemak wisselt hij verschillende zangstijlen af en pakt de zaal in.

Pelle en Gustan Asselbergs (Coornert Lyceum)

Deze broers hebben hun volwassen jazz vaker laten horen in een finale van het HIT.

Inmiddels heeft vooral drummer Gustan een hoog niveau bereikt. Hij swingt fenomenaal.

In het eerste stuk zingen ze omstebeurt een zin. Dat is grappig, maar het komt niet uit de verf, omdat hun zangkwaliteiten achter blijven.

De structuur is niet altijd even duidelijk, misschien omdat de overgangen niet soepel verlopen. De drummer neemt de pianist daarbij op sleeptouw.

The Bird, het tweede stuk, roept vragen op. Waar gaat dit heen? Misschien zijn wij juryleden teveel op pop gericht? Volgens ons zouden ze eens moeten proberen om een strak, puntig liedje te maken. Met minder vrijblijvende improvisatie. Aan de andere kant: dit is dus jazz.

Is de pianist net zo goed als de drummer? Een vervelende vraag misschien, maar het blijkt al uit bovenstaande: je ontkomt er niet aan om de broers met elkaar te vergelijken. Pianist Pelle verdient echter ook een compliment. Het is ook voor de groten der aarde niet eenvoudig om de met de rechterhand gespeelde groove vol te houden, terwijl de linkerhand soleert.

Pelle en Gustan kunnen spelen, ze zijn wars van trends, ze gaan hun eigen gang. En dat verdient bewondering. Het gevolg is wel dat je als jurylid geneigd bent de lat wat hoger te leggen. Ik ben zeer benieuwd hoe zij zich verder zullen ontwikkelen.

Band met Elaine Selie (Mendel College)

Let it rain

Carpe diem

Elaine legt ons van te voren uit dat het tweede nummer zelf geschreven is en over een sterfgeval van een kind gaat.

Maar eerst komt Amanda Marshall's *Let it rain*.

Elaine's prettige presentatie valt op. Een lief meisje, maar met een nog onzeker bandje. De begeleiding is iets te langdradig. Het kan compacter en puntiger. In ieder geval krijgt de zangeres alle ruimte en zij redt het nummer door haar stem en uitstraling. Je kunt zien dat ze plezier heeft.

Bij *Carpe Diem* is de band juist sterk door de sobere begeleiding.

Elaine leeft zich goed in, maar dat kan ook haast niet anders met een eigen nummer over dit onderwerp. Het is prettig om deze zangeres te zien en te horen. Deze band scoort de tweede prijs in deze finale.

Myriam Gaasbeek – ECL

Myriam heeft een mooi, eigen stemgeluid, welke doorleefd klinkt. Dit komt waarschijnlijk ook omdat ze eigen werk brengt. De stukken, waarbij ze zichzelf begeleidt op piano, doen denken aan Carole King en Norah Jones en doen aangenaam aan, alhoewel het tweede nummer volgens ons pianistisch veel beter uitgewerkt kan worden zeker in vergelijking met de andere twee nummers die ze brengt. Ook aan de uitstraling kan nog wel aandacht besteed worden. Laat bijvoorbeeld de piano gewoon voor op het podium plaatsen, in plaats van genoeg te nemen met een plekje achterin op het podium. En kijk zo nu en dan de zaal in. Dat zal de goede en prettige indruk, die de jury kreeg van je mogelijkheden, alleen maar ondersteunen en versterken.

Selma Keçeli – Sancta Maria

Selma heeft veel steun van de professioneel spelende muzikanten van haar begeleidingsband en buit dat ook goed uit. Haar rock-stem is goed geschikt voor het werk wat ze brengt. Het doen van covers beperkt echter ook... Zo zal altijd de vergelijking worden gemaakt met het originele nummer. En zo'n vergelijking valt meestal niet uit in het voordeel van de cover. Selma schrikt er niet voor terug het moeilijk te zingen nummer *Tragic Kingdom* van No Doubt aan te pakken hetgeen haar mede door de goede presentatie best goed afgaat. Maar probeer eens met eigen materiaal aan de slag te gaan en wie weet ligt er een volgende keer meer in het verschiep.

Pedrag Petrovic en band (Coornhert Lyceum)

Pedrag verrast en verbaast met zijn band. Er wordt een mix neergelegd van traditionele Slavische muziek met moderne elementen, gearrangeerd en deels gecomponeerd door Pedrag zelf. Pedrag is er niet alleen in geslaagd zijn medeleerlingen te interesseren voor zijn muziek maar weet hen ook tot een geheel te smeden, wat deze minder bekende muziek vaardig speelt. De zangeres heeft een volwassen stem en alles, van percussie, strijkers en zang tot klarinet en melodica heeft de juiste plek gekregen, ondanks het feit dat de mix van de zaalversterking nogal te wensen overliet. De jury is unaniem in zijn oordeel dat dit de winnaar in de categorie "bands" is.

Danny Smit en Jérôme Jurrius Coornhert Lyceum

Een mooie en vooral serieuze uitvoering van: 'ik wou dat ik jou was'. Erg leuk met o.a. een mooi strijkje ter begeleiding! De zang was van beide zangers mooi, zij hebben goede stemmen, maar af en toe wat onduidelijk. Dit komt misschien wel omdat het volume van de ene zanger een stuk zachter is dan dat van de ander. Het is natuurlijk beter als dat gelijker afgestemd wordt (door veel samen oefenen en de techniek er op aan te laten passen) zo krijg je een mooier geheel. De presentatie was goed, maar kon nog overtuigender, het is nu heel serieus gebracht allemaal, meer pret/plezier erin stoppen had ook goed gepast. Dat geldt voor de hele band. Wat voor het samenspel en de presentatie ook zou werken is als er meer naar elkaar toegezongen wordt (elkaar aankijken tijdens het zingen), je doet het immers samen. Dat is ook de kracht van dit lied. Al met al een leuke keuze en mooi gedaan!

Sacha Steenvoorden Coornhert Lyceum

Sacha heeft een prachtige rustige en warme stem. Beide nummers zijn mooi uitgevoerd, Sacha gaat op in de muziek en dat is mooi om te zien en te horen. Wel vind de jury dat het nog beter naar het publiek gebracht kan worden. Er wordt veel met de ogen dicht gezongen, kijk wat meer je publiek in dat komt meer over. Het tweede nummer begint lekker, maar is niet verassend en wordt wat netjes gebracht. Dan raakt Sacha er even uit. Dat geeft niet dat overkomt iedereen wel eens. Wel jammer dat daar dan toch zo de aandacht naar toe gaat. Sacha valt in verlegenheid en laat wel erg duidelijk blijken dat het mis ging. Dat maakt het natuurlijk ook moeilijk om de draad weer op te pakken, dat is jammer en niet nodig.

Toch blijft alles mooi en met gevoel gezongen en dat is bij deze finale terecht een derde prijs waardig!